

Ömer Faruk Baykal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.1.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Balıklı Dağın Bakkalı

Orman idaresinden bir dozer,
Bir müfreze de asker,
Balıklı dağın zirvesinden eteklerine,
Patika açmak için geldiler.

Aylardan ağustos,günlerden cuma,
Askerlerin teçhizatı sadece bir dolu matara,
Dozer yırtıyor toprağı,
Başlıyor yol açma çalışması.

Bir müddet sonra ayrılıyorum,
Amerikan malı,M otuzsekiz modeli jipe biniyorum,
Dağın zirvesine,
Keşif gezisine.

Peşimden bir bulut yakalıyor,
Düz bir alana geliyor,alçalıyor,
Toprağı yalıyor,
Bir anda bembeyaz bir tabaka, çiğ bırakıyor.

Öğle vakti yaklaşırken,
Müfrezeye erzak temini telaşı başlıyor bende,
Dağın güney yamacındaki köyler yakında,
Fakat bakkallar kapalı,Aşağı Damlapınar ve Yukarı Damlapınar'da.

Tekrar zirveye çıkıyorum,
Aşağı inip kuzey yamaçta bir köye ulaşıyorum,
Cuma namazı hazırlığında ahali,
Çerkez kökenli bir köy,adı Hamamlı.

Buyur ediyorlar beni şoförümle birlikte, evlerine yemeğe,
Kabul etmiyorum,vaktim az diyorum,
Eğilip botlarımın bağlarını çözen nineyi kıramıyorum,
Köy bakkalının da Cuma namazından sonra açacağını öğreniyorum.

Genç bir kız köyün bakkalı,
Zeytin,peynir,domates ve soğan istiyorum,
Kalmamış peyniri,
Ödüyorum ücreti,alıyorum olan erzakı.

Veda ediyorum köylülere,biniyorum aracıma,
Bakkal kız geliyor, bir kalıp beyaz peynir uzatıyor bana,
Dükkada kalmamıştı evden getirdim diyor,
Parasını soruyorum,almadan gidiyor.

(13 Haziran 2006)

Ömer Faruk Baykal

Ben Kazanamadım

Ferit'in kahvesi....
Tavla oynuyor iki kişi...
Yaşları yirmili...
İçin ucunda para var,
Kumar besbelli.

Kahvenin müdavimleri,
Orta yaşlı birkaç kişi...
Sohbet ediyor,
Hükümeti eleştiriyor,
Yürekleri soğumuş,
Bir ayakları çukurda,
Kiminin kulağı ezanda.
Ama biri var ki,
İlgiyle izliyor gençleri.

Kumara düşkün ikili...
Münakaşaya döküyor işi.
Kahve sakinlerinin
İlgiyle izleyeni,
Geliyor gençlerin yanına.
"Verin zarlari bana,
Pullari iki sıra yapin yan yana,
En yüksek zar kaçtir tavlada? ."
Birişi istiyor,
"Düşeş at Memet Aga."

Memet Aga zarlari salliyor,
Zarlar, sıralı pulların üstüne
Tek tek düşüyor.
Gençlerin hayreti gözlerine yansıyor,
Zarlar düşeşi gösteriyor.

"Delikanlılar ben senelerce
Barbut attım bu ellerle,
Eğer bu bir meziyetse,
Ben kazanamadım bu kabiliyetimle.
Size bir tavsiye,
Para değil,dert kazanırsınız bu gidişle."

Gençler Memet Aga'yı dinledi mi?
Bilmem.
Memet Aga elli yaşında verem oldu,
Öldü.Kendi bildiği bir derdinden.

(20 Ekim 2006)

Ömer Faruk Baykal

Beyaz İpek Mendil

Çocuktum, haşarıydım,
Yaşıtlarımla okula başladım.
Bez bir çanta,
Sekiz köşeli pembe bir kalem,
Silgi ve alfabe tüm donanımım.

Hayatımda aldığım ilk hediye,
Eli sıkı babaannemden,
Okula başladım diye,
Beyaz ipek mendil.

İlk günden fark etti beni,
Sınıf öğretmeni,
Birinci derste,
Sınıfın huzurunda,
Bir güzel benzetti,
Bende hak etmiştim hani.

Hasan ortada,
Saadettin bir uçta,
Ben bir uçta oturmaktayız sırada.

Bir gün, önümde oturan roman kız,
Resimli bir dergi getirmiş,
Adı, "Küçük Çoban".
İstedim hemen,
Dergi bana uzatılırken,
Hasan kaptı elimden.

Benden çıkan bir yumruk,
Hasan'ın burnundan akan kan,
Öğretmen görebilir her an.
Elim siyah önlüğümün cebine gitti,
Beyaz ipek mendil,
Ben kullanmaya kıyamadan,
Hasan'ın burnuna oldu tampon.

Senelerce Hasan'ı görmedim,
Ne kavgalar ettim, durulmadım,
Kimlerden nice hediyeler aldım,
Değerini bilmedim,
Hasan unuttu mu bilmem ama,
Ben beyaz ipek mendili unutmadım.

(15 Aralık 2006)

Ömer Faruk Baykal

Bir Kız Kaçtı

Muş'un Bulanık ilçesi nüfusuna kayıtlı,
Rojin kod adı,
Onbeş yaşında,
Eşkiyanın propagandasına kapıldı,
Kızlı erkekli bir grupla,
Örgüte katıldı.

Evinde,köyünde bulamadığını,
Ailesinden alamadığını,
Gelecekte umduğunu,
Bulabileceğini sandı.
Sadece sevgi ve değer verilme idi aradığı,
Çok geçmedi, kullanıldığını anladı.

Üç sene dolaştı örgütle, dağlarda,
Baskınlara,pusulara katıldı onlarla.
Can korkusu yaşadı,
Zorla kadın yapıldı,
Baskıdan ürktü,kimselere açılmadı,
Uludere bölgesinde gruptan kaçtı.

Günler ve geceler boyu dolaştı,
Sığınacak bir güç aradı,
Kim dost kim düşmandı,
Bulamadı.
Bir gece rastgele bir köye indi,
Işık yanan bir evin kapısını çaldı.

Ev sahibi üç gün sakladı Rojin'i,
Eşkiyaya gönderdi haberini.
Gece gelip kaçağı aldılar,
Yargıladılar,
"Hain" suçlamasıyla vurdular,
Cesedini kurda kuşa bıraktılar.

Rojin ne ilkti, ne de son olacak,
Yara çok büyük,
Çözümü, insana değer verenler bulacak.

(18 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Bir Şişe Su

Aksak bir adam...
Kırklı yaşlarda belki...
Hava çok sıcakta değil ama
Bir şişe suyu sağ koluyla kavramış
Çalışma yerine götürüyor herhalde.
Mutlu mu?
Bilemem
Yüz ifadesini göremedim.
Çalışan, işi olan, sorumluluk sahibi
Anladığım bu.

Senelerce, senelerce önce...
Hudut, sarp arazi, hava sıcak
Su kıt,
Genç adam, derelerden doldurmuştu
Taşdığı iki pet şişe suyu.
Ceplerinde taşımakta
Sadece yürüyordu,
Neden yürüdüğünü anlayamadan.
Neden öldüğünü anladı mı?
Bilemem.
Yüz ifadesini gördüm.
Anlamadı, anlamadım.

22 Mayıs 2006

Ömer Faruk Baykal

Bir Tabaka Tütün

Uzun kış geceleri...
Köyün gençleri köy odasında,
Hava soğuk,dışarıda kar pala pala atmakta.
Ocakta yaş meşe kütüğü nar gibi kızarmış,
İsirtirken, alevi de odayı aydınlatmış.
İngiliz gazeteleri üzerinde yaş tütünler serili,ocağın önünde,
Kurutulacak ve keskin bıçakla kıyılıp tabakalara doldurulacak.
Sohbet koyulaşmış,mindere hafiften kaykılanların içi geçmiş,
Cin,peri masalları ve definecilik vazgeçilmez konular olmuş,
Hepsi de bekar delikanlı ama en bıçkınlarıydı Halil.

Evin dış kapısı çalındı,sohbet bölündü,uyuklayanlar doğruldu,
Gecenin leyli vakti, bu ziyaret hayra alamet sayılmaz,
Kim o? sorusuna gelen cevap düşündürücü.
Tanrı misafiri kolcu Memet.
Tahminen bir baskından gelmekte,konaklama için yolu düşmüş,
Belli olmaz,devlet adamıdır,belki bu da bir baskın.
İngiliz gazetelerine serili tütünler toplanıp zulaya atıldı,
Yakıştıramadı Halil Tanrı misafiriyim diyen adamdan tütünü saklamayı,
Toplamadı tütünü,yalnız onun İngiliz gazetesine serili tütünü kaldı ocak önünde.
Açıldı dış kapı kolcu Memet buyur edildi köy odasından içeriye.

Selamunaleyküm gençler,kusura kalmayın rahatsızlık verdim size,bu vakitte.
Yer sofrası hazırlanmakta olsun üşümüştü kolcu Memet,yaklaştı ocak başına,
Gördü kurutulan kaçak tütünü,kurt adam çıkarmadı sesini,
Kuruldu sofraya,kondu peynir,zeytin o saatte yenecek ne çıkarsa.
Yendi yemek,kalktı sofraya,çigaralar yakılacak amma,
Cesaret ister kolcu adama kaçak tütünden cigara ikramı,
Bilmez mi kolcu Memet kimsenin tabaka uzatmayacağını.
Herkes gibi o da tiryaki,girdi söze...
Güzel tütün gibi görünüyor,ocak başındaki,kimin ola ki?
Delikanlı Halil sahiplendi malını,her ne pahasına olursa.
Tanrı misafiriyim,ceza yazamam,
Vazifeliyim almam gerekir tütünün tamamını,
Amma ben de tiryakiyim,üstelik kalmadı cigaram.
Gel anlaşalım,paylaşalım şu tütünü.
Tamamını kaptırıp birde ceza yemektense paylaşmaya razı oldu Halil.

Allah taksimi mi yapalım,kul taksimi mi? Dedi kolcu,
Sorunun altındaki cinliği anlayamadı Halil,
Allah taksimi olsun cevabı çıktı ağzından.
Kolcu tütünün tamamını kendine aldı,
Bir cigara sarmalık Halil'e bıraktı.
O zaman anladı Halil sorudaki inceliği,
Düşündü,kendinde bir kapik yokken
Köylüsü hacı Fettah'ın kimbilir ne kadardı serveti.

(05 Haziran2006)

Ömer Faruk Baykal

Bizim Mahalle Kızları

Yetişkinlerin tamamı ilkokul mezunu,
Kimi anasının eteğinde,
Ergen olmayanlar ablalarının izinde,
Ablalar ev işinde,kapı eşiğinde,
Gönülleri bastırılmış sevda yüklü,
Baba ocağından gelinlikle ayrılma peşinde.

Çoğunun vardı vurgunu,yangını,
Akşamları iş dönüş saatleri,
Mahallede görürsünüz yabancı genç erkekleri,
Bir gözgöze gelme hevesinde,
Veya küçük bir çocuğun getireceği,
Gizli mektubu ümit etmekte.

Kış aylarında tütün dizer, nakış işlerler,
Yazın kur'an kurslarına giderler,
Anneleri yanında olmadan mahalleden çıkmazlar,
Yabancıyla konuşmaz,eve almazlar,
Sanmayinki evde kaldılar,
Annelerini uyutup sevdikleriyle buluşurlar.

Hiçbiri mahalleden birine gönül vermedi,
Hepsi dışarıdan evlendi,gitti,
Yirmisine gelmeden gelin oldular,
Yaşı ilerleyenlere de aracı koydular,
Talihi yar olanlar kocalarının yanında,
Talihi yar olmayan dönüyor baba ocağına.

(14 Temmuz 2006)

Ömer Faruk Baykal

Çaresizlikten Doğan Güven

Ülkemin güneydoğusunda kadın olmak....
Sadece dişi varlık olarak yeryüzüne inmenin bedelini ödemek....
Verilirse,yemek,
Severlerse,sevilmek,
Çalışmak,hizmet etmek,
Dünya nimetlerinden istifade etmemek,
Bağımsız ülkenin bağılısı demek.

Mardin'de Dicle Nehri kıyılarına inelim,
Dargeçit'in köylerini gezelim,
İstemeden karı koca arasına girelim.

Dayanamadı erkeğininin sözlerine ve davranışlarına,
Yirmi senede üç evlat vermişti ona,
Üzerine getirilmek isteniyordu genç kuma,
Kumaya hizmet lafı da atılmıştı ortaya.
Bir gece bohçasını hazırladı,
Karanlığın içine yaya olarak daldı,
Gün ışımadan baba evine vardı.

Birkaç gün sonra geldi kocası,
Ne kadar dil döktüyse razı olmadı kendisi,
Kırılmış,güvenini kaybetmişti,
Çocuklarını bile feda edip gelmişti.
Karakola geldi adam, yalvardı durmadan,
Acımadı adama,önce ilgilenmedi komutan,
Adamı değil çocukları düşündü,çağırıldı kadını.

Pişman olduğunu anlattı adam dili döndüğünce,
Gitmem dedi kadın,tercüman aracılığıyla,
Komutanın tavrı ise,götüremez oldu, kadının gönlü yoksa.
Yalvarmalar,söz vermeler, yeminler ediyor koca,
Çocukları öne sürdü,gözyaşı döküyorlardı günlerce.
Ana yüreği dayanamadı,
"Komutan kefilse giderim."dedi.

Gitmekten başka çaresi yoktu ki,
Baba evinde kalsa olmayacak mıydı başka dertleri,
Kaderi buydu diğer kadınlar gibi,
Boyun eğdi,bohçasını aldı ve gitti.

(09 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Çingene Hacı

-Bohçacı geldi hanım,
-Fal bakar kısmet açarım,
-Kocakarılar hamamda nasıl bayılır?
Göster bakalım kocaoğlan.

Yaz aylarında,at arabaları ile yollarda,
Akşamları iki tarafı açık çadırlarda,
Su kenarı,kasaba veya köy civarlarında,
Böyledir hayat, gezici romanlarda.

Yerleşik olanları,demirci,kalaycı,
Sanatı olmayanlar,çiçekçi,boyacı,
Ortak noktaları,kapı gıcirtısına oynamaları.

Toprağa bağlanmazlar,
Maaş,sosyal hak tanımazlar,
Devlet kapısına gelmezler,
Ah,ne olurdu toplumda hor görülmeseler.

Küçük kasaba çocuğuyum,
Yirmibeş sene ayrıldım muhitimden.
Bir bayram öncesi geldim,
Ayakkabılarımı boyatmak istedim,
Cadde üzerindeki boyacı Çingene Hacı'yı tanıdım,
Beni hatırlar sandım.

Oğlu tanıdı,babasına hatırlattı,
-Hacı tanımadın mı beni?
-Turşun çıkmış,nerden bileyim seni?
Cevabını aldım,
Kasabamba geçen çocukluğumu aradım.

(14 Aralık 2006)

Ömer Faruk Baykal

Çitlenbik Ağacı ile Guguk Kuşu

Leyla ile Mecnun,
Ferhat ile Şirin,
Kavuşamayan ikililerin,
Sevda adına çektikleri,
Hüzünle biten hikayeleri.
Ve daha niceleri.

Çevremizde benzerleri,
Hüseyin ile Nilgün,
Aynur ile İsmail,
Kavuşamadılar, üzüldüler,
Gençliklerini bitirdiler.
Üzerine sünger çekemediler.

Memleketimin guguk kuşları,
Çitlenbik ağacıdır sevdikleri.
Yuva yapar,
Yavrularını bakar,
Gugukçuk-bibikçik diyerek
Mutlulukla öter.

Kuşun ağaca olan sevgisi,
Her bahar tazelenir.
Aynı kuşlar her bahar,
Aynı ağaca yuvalanır.
Uçan ve duran canlı,
Sevdalılar gibi birbirlerine yakışır.

Ağaç kesilir,gugukçuklar kaybolur,
Gugukçuklar vurulur,ağaç sessiz kalır.
Ağaçlar yok edilmesin,
Her canlı sevilsin,
Kuş ağacı seviyorsa,
İnsan insanı neden sevmesin.

(28 Eylül 2006)

Ömer Faruk Baykal

Çocuklar İçin

Bir Süryani köyüne geldim,yol bitti,
Bağlık,meşelik arazi,
İlerlerken anlarsınız suyun kıymetini,
Çapayla açılan kanallar,
Yağmur suyu bekleyen sarnıçlar,
Böyle devam ediyor arazi,
Patikalar bağlıyor bu köylerle İdil'i.

Süryani köyünü merkez yaptım,
Yakın bölgelere keşfe çıktım,
Köylüsüyle,öğretmeni ile konuştum,
Karalar köyünde gece yatıya kaldım.
Öğretmenini sordum,
İdil'e göreve gitti cevabını aldım,
İmamın öğretmenlik yaptığını öğrendim.

"Öğretmenlik ayrı,imamlık ayrı,"
"Sen nasıl kapatırsın bu farkı."
Alındı söylediklerime,
"Sabah gel de gör gözlerinle."
Köylü kıyafetli adamın cevabı.
Sabah erken kalktım,
Okul bahçesinde toplanan çocuklara baktım.

Ders zilini çaldı akşam gördüğüm imam,
Kıyafeti takım elbise,kravat,fark ediliyor intizam.
Beş sınıf bir arada,tek derslikli bir okul,
Bütün çocuklara öğretmen olarak veriyor akıl.
"Başın sıkışırsa beni ara"dedim.
Yaptığına hayran kaldım,
Süryani köyüne döndüm.

Üç,beş gün sonra bir gece yarısı,
Telsizden bana çağrı yaptı sesi,
Doğum sancısı çeken bir kadın için,
Kendi koymuştu teşhisi,
"hastaneye gitmesi gerekir"
Köyde vasıta yok,
Bir araçtı isteği.

Eşkiyanın geçiş yaptığı güzergahlardı,
Gece araba çıkarma yasağı vardı.
Bütün emirleri çiğnedim,
Arazi vitesli bir aracı silahlı muhafızlarla gönderdim.
Anne adayı Midyat'ta sağlıklı doğum yaptı,
Benim gönlüm rahatladı,
Öğretmen imamın köyde itibarı arttı.
(03 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Dağların Daveti

Heves değil, sevda bendeki,
Düşmüş içime ateşi,
Gördüğüm her zirve çağırdı,
"Gel, ayaklarınızla sırtımı öp." dedi sanki.

Nerelerinize tırmanmadım ki,
Bulutlarınızla beni okşadınız.
Sarhoşunuz oldum,
Sağrılarınızda yatırdınız.

Ayrıldık, küllendi sevdam,
Aslınız, külden, lavdan.
Bilirmisiniz kaç aşığınız olduğunu,
Hepsinin sizde ne bulduğunu?

Ben fani, sizler ebedi,
Düzde yaşama mahkum ettim kendimi.
Deniz kıyısına çakıldım ama,
Aklımdan çıkmıyor dağların daveti.

(24 Mayıs 2007)

Ömer Faruk Baykal

Eski Bir Fotoğraf

Nasıl oldu da daha önce hiç görmedim,
Kendi albümlerime koyamadım,
Muhafaza edenlerden öğrenemedim,
Bir sohbet esnasında haberdar oldum,
Hemen görmek istedim,
Kırkılı yıllara ait bir fotoğraf bahsettiğim.

O yılların bir Anadolu Kasabası,
Muhtemelen günlerden Cumhuriyet Bayramı,
Ön planda,merasim kıt'ası tören geçişinde,
Kıyafetler,arka çantaları,silahları tek tip,
Yürüyüş kolu teşkil edilmiş,düzenli bir birlik,
Uygun adımlarla ilerliyorlar.

Arka planda,yol kenarına dizilmiş halk,
Hayranlıkla,yüzleri dönük seyrediyorlar.

Kıyafetleri askerler gibi,tek tip,
Başlar kasketli,hepsi ceketli,
Birçoğu toprak tabakası emekçisi,
Belki civardan gelen bölgenin köylüleri.

Aniden farklı bir adama takılıyor gözleriniz,
Halkın tam ortasında,
Fötr şapka başında,
Paltosu omuzlarında,
Uzun boyu ile tam karşınızda.

Nasıl olabilir diyorum,
O yıllarda,o mekanda ve o ortamda,
Görünüşüyle moda dergilerinden çıkmış gibi,
Şüphesiz ki bu adam herkesten farklı biri,
Ö,benim babam,Deli Mehmet'ti.
(05 Haziran 2006)

Ömer Faruk Baykal

Giderim

Yazılmışsa alınma,
İnanmışım kadere,
Hiç kimse çekemese de,
Herkes için dert olsa bile,
Ben çekerim.

Adından dahi ürksele,
Nerede olduğunu bilmeseler,
Yolunu bulamasalar,
Birilerine ihtiyaç duysalar,
Gök kubbenin altındaysa o diyar,
Ben orada olurum.

Derdini anlayan yoksa,
Başlarından savmışlarsa,
Ortada kalmış,
Beni bulmuşsa,
Ben dinlerim.

Hastaya şifa olamam,
Borçluya para bulamam,
Dünyayı dengede tutamam,
Yapacaklarım sınırlı,
Her zorun, vardır bana düşen bir payı,
Geride duramam,
Ucundan tutarım.

İstenilmeyen olduğumda,
Verecek bir şeyim kalmadığında,
İnsanlar çevremden uzaklaştığında,
Tutmayın beni, ayrılma zamanıdır,
Ben giderim.

(26 Ocak 2007)

Ömer Faruk Baykal

Her işi yapan adam

Boyu kısa,yaşı orta,
Köyünden çıkmış,
Evi kira,
Beş nüfus eline bakar,
Asgari ücret işçisi,
Ne iş olsa yapar.

Eşin,dostun kollaması olmadı,
Siyasilerden adam bulamadı,
Devlete kapılanıp,
Bir kurumda çaycılık bile kapamadı.
Hep gönlünde oldu,
Allah'tan sağlık,
Devletten, azıcık bir aylık.

Gündelik işlerle uğraşır,
Sanatı,tahsili yetersizdir,
Daimi işlere güdük kalır.
İyi yapmıştı sigortalı olup,
Okul çağında iki çocuk,
Dul anası yanında üstelik,
Uzaktı daha emeklilik.

Kendi rıza göstermiş kaderine,
Tek isteği, çocuklarını kurtarabilse,
Babalarının çektiğini,
Çocuklar çekmese.
Altı ay bir firmada,
Bir sene başka fabrikada,
Sigortam yatsın diye çalışmasa.

Her işten çıkışı bildirildiğinde,
Sırtının kamburu biraz daha artar,
Yüzünün tebessümü eksilmez,
Yarın başka iş kapılarına bakar,
Binlerce asgari ücretlinin içinde,
Akif isminde biri var.

Ömer Faruk Baykal

Huri Ninem

Annemin annesinin de annesiydi,
Torunlarının torunlarını gördü,
Hepimizi doyurdu,sevgiyle büyüttü,
Masallar,taklitler öğretti,
İnsanlara yardıma yöneltti,
Haramdan,kötülükten korkuttu,
Canım Huri Ninem.

Balkan Harbine gitti dönmedi eşin,
İki yetiminle,ikinci eşine gittin,
İki öksüzde onda vardı,
Büyük kızını büyük öksüzle başgöz ettin,
Analı kızlı gelin oldunuz,
Yeni evlatlar dünyaya getirdiniz,
Osmanlı kadınıdın ninem.

Elin hamurdan çıkmaz,
Eteğinden çocuk,torun eksilmez,
Tarla tapan işine de koştun,
Pişir taşır,yıka giydir hep senin,
Misafir ağırla,uğurla,
Sen ne zaman uyurdun Allah aşkına.

Okur yazar değildin,ders verdin,
Dağ köyünden geldin, ovalılara örnek oldun,
Sevgi dağıydın,kaynaştırdın,
Paşalar köyünün adını yücelttin,
Bir kere of demedin,işten yılmadın,
Eski toprak dedikleri sendin ninem.

Gittin,bıraktıklarından haber vereyim,
Kimisi okudu,devlet hizmetinde,
Köyünde kalan,helalinden rızık peşinde,
Başını önüne eğdirecek olmadı zürriyetinde,
Olamazda zaten,sen merak etme,
Çismin rahat görmedi,
İnanıyorumki ruhun cennette.

(05 Temmuz 2006)

Ömer Faruk Baykal

Hurşit'in Suçu Ne?

Bekçisin dediler,
Eline bir tüfekte mermilerini verdiler,
Eşkiyayı köye sokma,
Yaylada konaklatma,
Erzak toplatma,
Diyerek,sorumlu tuttular,
Aval köyü sakinlerinden Hurşit'i.

Gereğini yaptı,elinden geldiğince,
İnanıyordu devletin büyüklüğüne.
Kısa zamanda tepki geldi eşkiyadan,
"Silahı bıraksın,af ederiz yaptıklarından,"
Aldırmadı Hurşit,dönmedi davadan.
Ölüm kararını verdiler,
İnfaz için beklediler.

Gelinlik kızına çeyiz düzmeye gitti Cizre'ye,
Dağ patikalarından birkaç günlüğüne indi düze,
Araç işlemezdi köyüne,
Yaya gidecek ana yola,
Dönüşte misafir oldu bir mezraya.
Dereguvi'de gece yatağından kaldırdılar,
Vurdular,başında köylülere nutuk attılar.

Eruh karakoluna getirdiler cenazesini,
Gördüm çocuklarıyla ailesini.
Devletin himayesine sığındılar,
Ama ne olacaktı açılan yaralar.
Kimlerin nedir bu bölgede emeli?
Bilmeyen kaldı mı gerçeği?
Çok uzun süreç aldı gereği.

(02 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

İtirazım Affıma

Bana hayat verenlere vefa göstermediysem,
Hayat verdiklerim bana bin cefa gösterebilirsin.
Kavak yellerine kapılıp ihanetimin olduysa,
Kasırgalar, hismiyle sadakatı öğretsin.

Dünyada yaptıklarımın bedeli,
Ahirete kalmasın kefareti.
Diyet ödemek bana düşün,
Sevenlerim çekmesin çileyi.

Affederim ama bilmem af dilemeyi,
Yaratıcı yazmış bana bu yazıyı.
Kırıldım, eğilmedim,
Böyle geldim, böyle de giderim.

Neler kırdım, neler döktüm,
Bende saklı,
Yaptıklarımın yıktıklarımın,
Zamanla değişiyor hesabı.

Tanrım, affedeceksin sana olan hatalarımı,
Bedenimi toprak aldığımda,
Yarattıkların kırılmışlarda, haksız görülürsem,
Kır kalemi, itirazım, affıma.

(21 Şubat 2007)

Ömer Faruk Baykal

Kardeşim Ol

Aynı yıl doğmuşuz,
Birimizin annesi hastalanmış,
Sağlıklı olan ikimizi de emzirmiş,
Biz farkına varmadan,
Süt kardeş olmuşuz.

Mahallemiz,muhafazakar,
Dini gerekler ağır basar,
Dünyada arkadaşlık da geçici,
Komşumuzun küçük oğluyla,
Birbirimize dedik, ahiret kardeşi.

Balkan göçmeni olarak gelmişler,
Babaları cinayetten tutuklanmış,
Bir ana ile iki oğul ortada kalmışlar.
Büyük olanı ile bilmem neden kavga ettik,
Barıştık,bağ bıçkısı ile sağ avuçlarımızı kestik,
Tokalaşip "artık kan kardeşiz" dedik.

Mahalle,okul,asker arkadaşları,
Yetmez.
Aynı iş,aynı görüş paydaşları,
Tutmaz.
Bir ana,bir babadan olma karındaşı.

(07 Mayıs 2007)

Ömer Faruk Baykal

Kimsin Sen?

Acizliğe direnen,
Yokluğa aldırmayan,
Kavgadan kağmayan,
Bazen isyankar,bazen uğuk,
Sen miydin o ęocuk?

Ekmeğini kazanan,
ęoluk ęocuęa karışan,
İşinde yel değirmenleriyle boğuşan,
Vuran kıran,
Kimdi o adam?

Neler gördün,göreceksin,
Kimler tanıdın,tanıyacaksın,
Daha ne kadar yaşayacaksan,
Bekle, hazırlan,
Bitmedi yaşam.

Eski fotoğraflarına benzemesende,
Aynalarda benzetemesende,
Hiçbiri yalan değil.
O sensin,üzülsende,
Geriye döneş mümükn değil.

(10 Temmuz 2006)

Ömer Faruk Baykal

Mercimek Tanesi Kadar Taş

İlkokul sıralarında tanıştım ÷lkemin mozaik yapısıyla,
Arnavut kökenli sıra arkadaşım,
Önümde oturuyor esmer bir roman kız,
Abaza,çerkez,gürcü hepimiz bir sınıfta,
Laz şarkıları öğrendim kısa zamanda.

Ne kadar renkliydi birliktelik,
Hepimiz okulun veremediklerini birbirimizden öğrendik,
Etnik köken adetlerini,yemeklerini,şivelerini.

Bilmediklerimle tanıştım daha sonraları,
Siirt ve Mardin köylerinde kadınların çilesini gördüm,
Her işi yaparlardı ama,Türkçe konuşamazlardı,
Bilmediklerinden,
Her derdin,hastalığın kendileriydi doktoru,
Tanımadıklarından.

Ağlayan bir kadın,kucağında ağlayan bir çocuk.
Yaklaştılar bize,bakıyoruz,kadın da onlu yaşlarda bir çocuk,
Anlatıyor derdini,ama anlamadığımız bir lisanla,
Arkasından seğirtiyor aynı yaşlarda bir erkek,
Tercümanlık ediyor bize,biraz ürkek,
Kocasıymış,çocuğunda babası,
Taş kaçmış çocuğun kulağına,ağlaması ondan,
Çıkaramamış kadın,onun ağlamasıda çocuğun ağlamasından.

Sihhiye çavuşu Hüseyin açıyor Amerikan malı ameliyat setini,
Kıldan ince uçlu aletle kulaktan çıkarıyor kaçan cisimi,
Aynı anda çocukta anne de kesiyor sesini,
Mercimek tanesi büyüklüğünde taş ne hale getirmiş ikisini.

İşimiz daha çok,başkalarıyla da uğraşıyoruz,
Havluya sarılmış bir demlik çayla anneyi karşımızda görüyoruz,
Konuşmuyoruz, ama bunun bir teşekkür olduğunu anlıyoruz,
Anlamadığımız,neden hısım olmak varken hasım oluyoruz.
(28 Haziran 2006)

Ömer Faruk Baykal

Muhtarın Hanesi

Anlatmak ve anlamak...
Kendi memleketinde, yabancı ellerde...
Aynı veya farklı dilde,
Konuşuluyorsa bir mecliste,
Anlam kazanamıyorsa ifade,
Çözüm ve sorun kalır ortada,
Çevirmen yoksa arada.

Ders kitaplarımızın dili,
Yurdumun İstanbul Türkçesi,
Mardin'de, Magosa'da, Muğla'da,
Bazen anlayamayız,
Farklı bir dille karşılaşırız.
Lehçe değil, şive değil,
Kelimleri anlayamayız.

Aynı ilde bile,
Değişik söylenir çok kelime,
Şehirlinin, köylünün dilinde.
Türk dilinin zenginliği değil bu,
Bence eğitim kusuru.
Karamanoğlu Mehmet Beyi anlayamadık,
Halk arasında dil uyumu sağlayamadık.

Mardin kırsalında geçti şu olay,
Kahramanları, köy muhtarıyla bir subay.
Muhtarın eşkiya yanlısı olduğu şüphesi var,
Bunu öğrenen komutan muhtarı sıkılar.
"Senin hanene bir nakıs koydum" der.
Muhtar evine bir hediyeye gönderildiğini zanneder,
"Zahmet etmişsin komutanım" diye teşekkür eder.

Kapıldık yabancı dil ile eğitim hevesine,
Kendi aramızda anlaşmadan,
Yabancılarla anlaşma isteğine.
Anlatabildik mi halkımıza her şeyi?
Anladığımız ki halkımızın her dediğini?

(16 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Mustafa Mıstık

Zihinsel ve ortopedik özürlü,
Üç erkek kardeşin ortancası,
Babası fırıncı,
Çınardibi mahallesinin farklı bir çocuğu.

Yaz ve kış sokakta,
Topaç,mile ve çelik çomak oynayanlara bakmakta,
Top oynarken kaleyi korumakta,
Yapabildiği kadarıyla diğer oyunlarda, vardı Mustafa.

Kolları ve dizleri çok sık düşmekten devamlı yaralı,
Saçları her mevsim üç numara traşlı,
Annesi ise Mustafa'nın bakımında çok itinalı,
Bazen tüm çocuklar üzerine gelir alaylı.

Mustafa Mıstık,
Arabaya kıstık,
Üç mum yaktık,
Seyirine baktık.

Bu tekerleme ile alay edildiğini anlar,
Yerde ne kadar taş varsa kavrar,
Çocuklara,camlara atar,
Bildiği tüm küfürleri yüksek sesle sıralar.

Macuncu ve simitçinin peşinden ayrılmaz,
Sinema tanıtımı için gelecek tabela taşıyanları kollar,
Hoparlör olarak kullanılan huniyi ağzına dayar,
"Dikkat dikkat bu akşam Gürevin Sinemasında" duyurusunu yapar.

Kış tatiline geldim,yatılı okuyorum,
Mahallede olan biteni bilmiyorum,
Geldiğimi duymuş,uğradı bizim eve,
"Biliyormusun benim annem öldü "dedi,sessizce.

Babaannesi üstlendi bakımını diye duydum,
O tatilde Mustafa'yı hep suskun gördüm,
Yaz tatili için geldim,
Mustafa'nın da öldüğünü öğrendim.

(13 Haziran 2006)

Ömer Faruk Baykal

Naciye

70'li yılların başı,
Türkiye'm çalkantılı.
Yükselen sol akım,
Tepki veren sağ,
Olaylar çığ.
Öğrenci ve işçi hareketleri,
Boykotlar,direnışler,
Asayiş sağlanamayan kentler,
Askeri müdahaleler.
Kısa bir ara.
Molotof kokteylinin unutulması,
Üniversite ve fabrika dirençlerinin kırılması,
Rus modelinin rafa kaldırılması.
Olaylardan uzak kalmış,
Kuruluştaki çizgisinden sapmamış,
Gençliğe havacılık sevgisini aşlamayı amaçlamış,
İnönü 'de kucak açmış,
Paraşüt okulu
Planör okulu
Uçuş okulu.
Üniversiteli gençler yaz tatilinde,
Hepsi okulunun tulumunu giyiyor,
Teorik ve pratik bilgiler alıyor,
Süresi bitiminde brövesini takıp,
Amatör havacı oluyor,
Siyasi görüş farklı da olsa,
Bütün gruplar kaynaşiyor.
Paraşüt kursiyerlerinden Naciye,
Geldiği okul, Mülkiye,
Brövesini almak için son atlayışı,
Paraşütün açılmayışı,
Ve bin metreden yere düşüşü.
Ekin tarlasında buldum cansız bedenini,
Mavi tulumu ve açılmayan paraşütü sırtında,
Gür ve kömür siyahı saçları kapatmış yüzünü,
Paraşüt okulunun 71 yılı şehidi.
Cenazesinde slogan atmadık,
Ellerimizi yumruk yapıp kaldırmadık,
Ertesi gün uçağa bindik,
Naciye'nin düştüğü tarlaya atladık.

(11 Aralık 2006)

Ömer Faruk Baykal

Neredesin?

Kapat gözlerini,görme,
Duyma olanları,dünyayı dinleme,
Ayrıl günlük yaşamından,
Başbaşa kal aklın ve kalbinle.

Görüyorsun kendini,
Bir başka alemde?

Ne kadar kolaymış kırmak ve kırılmak,
Zormuş hırsla kapılmamak?
Kavgalar,kazançlar,uğraşlar,
Seni kukla yapmışlar.

Bilgin değil, zengin değilsin,
Sadece insan olarak yeryüzündesin,
Küsmüş ve düşmüş dahi olsan,
Neden insanlığa yardımcı değilsin?

Aç gözlerini,gör olanları,
Oku,dinle, öncekilerle çağdaşlarını,
Anla artık dünyanın senin etrafında dönmediğini,
En akıllının,ezilmişsin sen olmadığını.

Bulabildiysen yeni benliğini,
Çıkar dünyaya gelme sebebini.

(11 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Onyeddi Sene Sonra

Arkadaşım Memed'in dedesiydi,
Yaşlı,fakat elden ayaktan daha düşmemiş,
Gözleri zayıflamış,vücudu çökmüş,
Tarla toprak işlerini çoktan çocuklarına devretmiş,
Sadece bir nefesi kalmış,ama bilincini kaybetmemiş,
İstiklal Harbi gazisiydi Gürevin Dede.

Yatsı namazından sonra hemen yatardı,
Uykularında "Bölük dur" diye naralar atardı,
Bazende, "geliyorlar,ateş"der uykularından kalkardı,
Yan odada,gaz lambası ışığında ders çalışan torunlarının yanına gelir,
Rüyalarına giren seferberlik yıllarını yeniden yaşar,
Padişahlardan başlayıp isyanların bastırılmasına kadar anlatır,
Tam onyeddi sene askerlik yapmıştı Gürevin Dede.

Yirmi yaşında askere gitmek üzere yola çıkmış,
Gidenlerin dönmediği yıllar,
Akrabalardan, komşulardan helallik almış,
Mahalledeki yaşlıları,hastaları dolaşmış,
Komşu kadınlardan birisi de yeni doğum yapmış,
Nur topu gibi bir kızı olmuş,
Bu haneye de uğramış,
Yeni doğan bebeğe uzun ömürler dilemiş,
Yola çıkıp asker ocağına katılmış Gürevin Dede.

Mısır'da İngilizlere esir düşmüş,
Tam yedi sene.
Esareti bitmiş,kaldığı yerden başka bir cepheye,
Cepheler kazanılmış,birde çıkmazmı doğuda isyanlar,
Gitmek varmış Bitlis'e,Muş'a Tunceli'ye.

Adana'da vermişler teskeresini,
Seferberlik bitti,herkes memleketine demişler,
Tren sülüsü yok,cepte para da yok,
Yaya çıkmış Adana'dan yola,
Altı ay yolculuktan sonra gelmiş memleketi Adapazarı'na.

Onyeddi sene sonra bıraktığı yerden başlamış,
Askere giderken doğan kızla evlenmiş,yuva kurmuş,
Hayatı boyunca kendi yağı ile kavrulmuş,
Abdestinde namazında bir hayat sürmüş,
Mekanın cennet olsun Gürevin Dede.

(06 Haziran 2006)

Ömer Faruk Baykal

Ormancı Hamdi Abi

Al bir ata biner,
Körüklü çizme giyer,
Biri belediye,biri imam nikahlı,
İki hanımla halvet eder,
Kapı komşumuzdu ormancı Hamdi Abi.

Mahallemizdeki iki devlet memurundan biriydi,
Boylu,poslu,giyim kuşamı her zaman özenli,
Saçlar biryantınli,çizmeler boyalı,
Atı eğerli,tımarlı,
Beylik tabanca sağ kalça üzerinde kemere takılı.

Akşamları meyhanelerin müdavimiydi,
Evinde içmez,
Mahallede sarhoş görünmez,
Komşuları rahatsız etmez,
Fakat evde sorunlar vardı galiba be Hamdi Abi.

İmam nikahlı,genç olan karısını kaçı dediler bir gün,
Yakın köylerden birine,
Daha önceden sevdiği birisine.
Köyünün bıçkın delikanlılarındanmış,
Belediye nikahı da yapmış.

Yirmi sene geçti belki bu olayların üzerinden,
Evlenme işlemlerimi başlattım,resim veriyorum,
Nikah defterine yapıştıracaklar,
Benden önce evlenen çiftin resimleri üst hanede,yapışık.
Hamdi Abi ile yaşlıca bir sarışın,başı açık.

Nikah memuru ile aynı mahallenin çocuklarıyız,
Merakımı gidermek için söylüyor,
Pavyondan kurtarmış Hamdi Abi,
Daha öncekiler ne oldu diyorum,
Terkedildiğini öğreniyorum.

Yalova'ya yerleşmiş daha sonra,
Dayımla karşılaşmışlar içkili bir restoranda.
Çökmüştü ama gene kranta görünüyordu dedi,
Bir oğlu vardı,
Yaşantısı babasına benzemedi.
(02 Haziran 2006)

Ömer Faruk Baykal

Paşalar Köyünden Aziz Efendi

Seferberlik yıllarında,
Askerlik hizmeti sırasında,
Ciğerlerinden rahatsızlandı.
"Çürük" raporu verdiler,
Memleketine gönderdiler.

Cihan harbi çıktı,çok geçmeden.
Ulaşmamış raporu,
Celp geldi şubeden.
Durumun incelensin dediler,
Harbiye nezaretine gönderdiler.

Anlattı ilgisine,
İlgili çağırdı iki zaptiye,
"Asker kaçığıdır,atın Bekirağa Bölüğüne."
Merdivenlerde karşılaştı,Enver Paşayla,
Paşa,sordu kim olduğunu,
"Göster," dedi ilgilenmeyeni.

İlgisiz ilgilinin başına dikildi Enver Paşa,
Tabancasını çıkardı,
"Aç ağzını " dedi ve namluyu ağzına dayadı.
"Asker kaçığı Harbiye Nezaretine gelebilir mi? "
"Yalova dağlarından inebilir mi? "
"Bul adamın raporunu,yap işini."

Yunan ordusu işgal etti memleketini,
Direnişin başında Mustafa Kemal Paşa adını işitti,
Kuvayı Milliyenin bölge reisliğine seçildi.
Milisleriyle, bölgesinde rahat vermedi düşmana,
Silah ve cephane nakliyatı ayrı bir çaba,
Adı saygıyla anılır oldu her tarafta.

Vatan kurtuldu,Cumhuriyet kuruldu,
Atatürk,Adapazarı bölge reislerini unuttur mu?
Telgrafla kutladı,
İstiklal madalyası ile onurlandırdı.

Kalan hayatını toprakla uğraşarak geçirdi,
İlk traktörü köyüne o getirdi,
Çocuklarını okuttu,istikbal sahibi etti.
Örnek insan,annemin dedesi,
Paşalar köyünden Aziz Efendi.

(24 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Sahte Para

Aziz Efendi bağ dikmiş,
Eski köye yeni adet getirmiş.
Dağın yamacında,
Üzüm mü yetişirmiş.
Günü gelmiş,
Asma kütükleri meyvelerini vermiş.

Ova köyleri,dağ köyleri,
Tütün üreticiliğidir tek bildikleri.
Birkaç dönüm de buğday ekerler,
Tanesinden ekmek yapar,
Samanıyla hayvan bakarlar.
Babadan görme çiftçilik, bu kadar.

Bir katıra iki sepet sardı,
Oğluna para verdi,
Ova köyünden, dağ köyüne gönderdi.
"Aziz Efendiye selam söyle,
Biraz kara üzüm versin."dedi.
Talep, eksiksiz yerine geldi.

Parayı verdi çocuk,Aziz Efendi'ye,
Gülümsedi Aziz Efendi,on yaşındaki çocuğa,
"Bu para sahte,geçmez,
Al parayı,selam söyle babana."
Çok utandı çocuk,
Üzümleri de almıştı üstelik.

Olayı anlattı babasına,
Baba da gülümsedi oğluna.
Seneler sonra anladı,
Paranın sahte olmadığını.
Dostlar arasında,
Bir selamın nerelere dayandığını.

(05 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Sana Gvendim

Bekara karı boşamak,
Elalemin malıyla dost kazanmak,
Devletten aylık,Allah'tan sağlık yaşamak,
Bilinçsiz,aldatarak aldananlardan olmak,

Öğrenmeden,
Yardımcı olmadan,
Mücadele vermeden,
Akıp gitmemeli yaşam.

Ne zordur Sarıkamış'ta askerlik,
Çok uzaklarda bırakılmışsa yarenlik,
Bir de çocuk varsa birkaç aylık,
Geçim derdi üstüne üstlük,
Ata yok,baba yok,
Kim eder kalanlara nderlik?

Tutamazdı Nihat'ı Sarıkamış'ın kışı,ayazı,
Garnizonun hiçbir inzibatı,
Çam ormanlarını geçer,
Derin karda tepeleri aşar,
Erzurum yoluna çıkar,
Gaziantep'e ulaşır,
Karısına,çocuğuna kavuşur.

Firar sayılır,
Yakalanır,mahkemeye çıkarılır,
Askerliği yakılır,cezaevine atılır,
Çıkar,yeni baştan asker sayılır,
Bir hafta,bilemedin bir ay sonra,
Aynı olaylar yaşanır.

Tipi var Sarıkamış'ta,
Nihat'ı teslim etti birliğine, iki jandarma.
Aynı arabada karısıyla çocuğu da gelmiş,
Nizamiyede soba başında ısınmaktaymış.
Birlik komutanı sormuş;
Yok muydu emanet edeceğin bir yakının, kime gvendin?
Balyoz gibi bir cevap geldi çaresizliğin cesaretinden;
Sana güvendim komutanım.

(22 şubat 2007)

Ömer Faruk Baykal

Sarhoş

Polislikten atıldı,
Eşinden, çocuklarından ayrıldı,
Yaşlı annesinin yanına geldi,
Geçimi,annesinin dul maaşına kaldı,
Adnan'dı adı.

Gündüzleri kravatlı,fötr şapkalı,
Sakal traşlı,saçlar taralı,
Güngörmüş biri olduğu belli.
Vakti geldiğinde,
Güneş rakı burcuna girdiğinde,
Yerlerde sürünürken görürdük Adnan'ı.

Öğleden sonraları çarşıya iner,
Tekel bayii Rakıcı Başçavuş'a uğrar,
Bir şişe beyaz ispiroto alır,
Gazete kağıdına sarar,
Nerede,hangi mezeyle içerse içer,
Alkol bağımlısıydı Adnan.

Bazen birkaç gün ortadan kaybolur,
Annesi; Adnan vazifeli,işine döndü der,
Fakat mümkün mü?
Adnan aynı teraneye devam eder.

Bir gün ezan okurken minarede gördük,
Mahalle camimizin imamı,
İkna etmiş dediler Adnan'ı.
İnşallah dedik,
Üç gün sonra Rakıcı Başçavuş'a giderken gördük.

Ömrü kısaymış,
Üç sene dayanabildi vücudu,
Bir ikindi namazında,
Cami cemaatıyla kalktı tabutu.

(03 Temmuz 2006)

Ömer Faruk Baykal

Saygım Sevginize

Kırılan kalbin ustası yok bilirim,
Unuturum, bir kıvılcımda kırar dökerim.
Eğitim, tecrübe ve tüm kurallar,
Gerektiğinde, birden kayboluyorlar.

Dostlarım, kabullenmişsiniz beni,
Farklısınız benden, var bir nedeni.
Ateş bekleyen barut karşınızda,
Sevgiyle bakış var suratlarınızda.

Yarım asırda yaptıklarım,
Tek satırla yıkılır,
İlacı yok, satılsa alırım,
Bende olmayan, hoşgörü ve sabır.

Ömer Faruk Baykal

Seni Koruyacağım

Bağımsız büyümeli,
Sorumsuz değil.
Yaratanın gözetimine güvenmeli,
Kulun değil.
Şükran borcu hatırlanmalı,
Devlete,milllete,sevenlerimize.

Asker ocağında,
Her koyun kendi bacağından asılmaz.
Birliğin, yaptıklarından,yapamadıklarından,
Lider sorumludur,başkası aranmaz.
Başarının ve hatanın yansıması,
Devlete,milllete,sevenlerimize.

Hudut hattını dolaşıyoruz,
Gündüz sıcakta,
Gece ayazda,karda,
Eşkiya ile temas,
Olasılıkta.
Müfreze, arkamda.

Bazen önüme geçiyor,
Ya sağımda,ya solumda,
Dikkatimi çekiyor,
"Neden? " diyorum.
"Göremediğini görmek,
Seni hedef etmemek için" diyor.

Yirmi yaşında,aydınlık yüzlü genç,
Hızla yanından uzaklaşmamı anlayamadı,
Arkamdan geldi,
Gözlerimin dolduğunu görmedi,
Bana emanet edilen,
Beni emanet gördü.

Seneler sonra, uzaklardan aradı,
Tahsilini tamamlamış,
Avukat olmuş.
İnsanları korumak,
Ruhunun bir parçası,
Yaşamının yüzakı.

(13 Eylül 2006)

Ömer Faruk Baykal

Seraf (Deli) Mezrası Kadını

Tepeden tırnağa silahlı,
Gece görüş teçhizatlı,
Bir müfreze.
Güneş batımı vakti,
Yaya,elleri tetikte,
Seraf mezrasına geldiler,
Yolları gözetlemek için tertiplendiler.

Mezra dediğim,
Üç tane kerpiç ev,
İki kıl çadır tamamı.
Cizre ile Şırnak arası,
Cudi Dağına dayalı.
Keçi ile koyun besler,
Yaz kış konar, göçer halkı.

Yaşlı kadın bir müddet izledi askerleri,
Emir veren, itaat edilen olmalıydı başları,
Bir yatak ile bir yastık serdi ona,
Bir tas bulgur pilavı getirdi,
Baş ucunda ayakta bekledi,
Anlatamadı derdini,
Türkçe bilmiyordu ki.

Mezradan bir erkek tercüman çağrıldı,
Kadının isteği soruldu.
Odun kesmeye gitmiş oğlu, henüz dönmemiş,
Askerler geleceği yol üzerinde mevzilenmiş,
Karanlık basmış,
Eşkiya zannedilir de yanlışlıkla oğlu vurulmuş,
Asker görmeden inşallah oğlunu o görürmüş.

Merak etme dedilerse de ayrılmadı,
İkna etmek lazımdı kadını.
En kolay nasıl anlar,
Gece görüş cihazını kadına taktılar.
Birden gecenin gündüze döndüğünü,
Karanlığın, bir gözlükle kaybolduğunu,
Gördü, anladı kaygısının yersiz olduğunu.

Şaşkınlığından, etrafı seyrederken.
Besmele döküldü dilinden.
Çok geçmedi oğlu geldi, karanlığın içinden,
Anasına doğru yürüyüp gitti, askerlerin yanından.

(21 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Unutmam

Anadan olduğum günü bilmem.
En büyüğü beş yaşında,
 çocukla bir kadını
Allah'a emanet edip rahmete giden,
Adamı, unutmam.

ektiklerimle, verdiğim mücadeleyi,
Yediğim darbeleri,
Kıranları,soyanları,
Sıralayıp toplamam.
Gereği yapılmış,
İzi kalmış,unutmam.

zentiler,istekler,
Yerine geldiler,
Elde tutmak bana kaldı.
Daha yüksek tutmadım ki çıtayı,
İstesem bile olmayacaktı.
Olanları unutmam.

Gelenleri sınavan dünya,
Cismimi bir müddet daha oyala,
Ruhumu da alamazsın ya.
Defalarca dönsem sana,
Verdiğin dersleri unutmam.

(29 Mart 2007)

Ömer Faruk Baykal

Vurmak Senin Hakkın

Ne zahmetli iştir,tütün üreticiliği,
Onüç ay sürer üretim ve satışı,
Yaz ve kış oylar emekçisini,
Dik,sula,topla,diz,kurut,
Tekelin veya tüccarın alım fiatları bir umut.
Güneş doğmadan tarlada olunacak,
Gece yarılarına kadar tütün yaprağı ile uğraşılacak.

Her mevsim yapılacak bir işlemler vardır,
Kalabalık aileler için belki kolaydır,
Görev taksimi yapılır,
Komşular çağrılır,yevmiye ile insan tutulur,
Öğle sıcaklarında ikibüklüm çalışılır,
Zaman bol,bir arada yenir,konuşulur,
Su kıtlığı yüzünden hep tartışılır.

Dikim zamanı,
Tarlasına geldi Aziz,karısı ve çocuğuyla,
Ortak kullanılan suya ark açtı çapasıyla.
Karısı yatırdı tütün selesi içine altı aylık bebesini,
Çok geçmedi akan su kesilmesin mi.
Aziz gitti su başına,
Komşu çevirmiş suyu kendi tarafına.

Münakaşa kavgaya dönüştü,
Aziz başına vurulan bir çapa darbesinden öldü.
Birbirinin kopyası iki çekirdek aile,
Başsız kaldılar başbaşa kaderleriyle.
Katil Remzi'nin suçu sabit görüldü,
Sinop cezaevine yatırıldı,
Onbeş sene sonra bir bayram öncesi çıkarıldı.

Arefe günü geldi memleketine,ailesine kavuştu,
Bayram namazı çıkışı cami önünde vuruldu,
Yeni yetme biri, elinde silahla başına dikildi.
Tahmin etmişti Remzi,ölmeden sordu,kimdi,
"Aziz'in oğluyum"deyince katili,
Açtı göğsünü,gözünü gencin gözüne dikti,
"Bu senin hakkın,bir daha vur,kader bizimki."

Yeni yetmenin suçu sabit görüldü,
Cezası kesildi,Sinop cezaevine yatırıldı.
Remzi'yi vurmak onun hakkıysa,
Demekki çıkışında bir hak sahibi bulacaktı karşısında.

(17 Ağustos 2006)

Ömer Faruk Baykal

Yağmur Diliyorum

Bir cıgara içimi kadar,
Zaman içinde yer aldım.

- Ateşlendim,yandım,
- Duman oldum,savruldum,
- Küle dönüştüm,soğudum.

Neler yaşandı,
Neler beklendi,

- Umutlar,hüsrانlar,
- Sevinçler ve sevgiler,

Bence yeterli.

Geride ses kalacak mı?

- Belki bir süre.

Elimden ve dilimden,
Fayda ve zarar gören?

- Biliyorum ki bir sürü.

Zaman duracak,

İmam soracak,

- Ana adı?
- Zühre, diyecekler,
- Rahmet dileycekler.

Bir cıgara içimi ömür,
Kül benzeri, toprağa karışacak.

Ruha yeni bir sayfa açılacak,

- Belki kara,
- Belki ak.

(20 Kasım 2005)

Ömer Faruk Baykal

Yaşlı Kalaycı

Mardin Mavan Dağı...
Toprak yollarından birinde,
Ağustos ayının sabah güneşi çıkmış,
Yaya,düşünceli ve zindeyim,ilerliyorum.
Bir karaltı kümesi görünmekte önümde,
Bu zamanda,bu saatte,bu bölgede.
İhtiyatla ve şüpheyile yaklaşıyorum.
Kalaycı körüğü yüklü bir cılız merkep,
Yularını çeken yirmi yaşlarında var yok bir delikanlı,
Merkebin arkasından giden yaşlı kalaycı.

Selamunaleyküm ustam.
Vealeykümselam.
Birlikte,aynı hızda devam ediyoruz,
Aynı istikamete gidiyoruz,
Belirsiz,bilinmeyen.

Torunuymuş delikanlı,
Oğlu, gelini rahmete gitmiş erkenden.
Köy köy gezer kap kalaylar,
Gerçi kalmadı eski işler,
Aluminyum,çelik kaplar çıktı
Meslek karın tokluğuna yapılırdı oldu.

Korkmazmısın bu cebel köylere uğramaktan?
Issız yollarda ilerlemekten?
Eşkiyası var,turununu alır,
Hırsız çıkar,merkebinini,malını alır.
Allah büyüktür diyor.
Tevekkülünden,
Belki yaşadı sorduklarımı.

Geçtiğimiz köyde kalmışlar dün gece...
Ahırı göstermiş evsahibi gece yatısı için...
Kuru ekmek olmuş akşam yemekleri,
Suyla ıslatıp yedik diyor.

Bir sonraki köy görüldüğünde ayrıldık.
Kerpiç yapılı evler topluluğu,
Bir gün daha oyalayacak yaşlı kalaycı ile turununu.

(01 Haziran 2006)

Ömer Faruk Baykal

Zamana İnanmak

Dünyanın yaşını hesaplamışlar,
Evrenin sınırlarına dayanmışlar,
Hesaplayanlara, inananlara,
Saygı duyuyorum.

Her şey gerçek mi?
Sanmıyorum.

Mitoloji, destanları doğurmuş,
Dört kitap, insanı zamanla yığurmuş,
Veliler ve şövalyeler,
Amaç neydi, şimdi neredeler?

Zamanın senaryosu akıcı,
Dekor ve karakterler değişken,
Hayat sahnesi renkli ve çekici,
Hepimiz hem oyuncu hem seyirci.

Oyun biter mi?
Işıklar söner mi?
Bunu da bileniniz var mı?

Haberleşme çağındayız,
Kendi inandıklarımıza herkesi inandırmalıyız,
Toplumları böyle yönlendirmenin,
Söyleyebilirsiniz belki sebebini,
Fakat inandıramazsınız beni.

(14 Temmuz 2006)

Ömer Faruk Baykal